

Non-governmental Organization
International Center of Scientific Research

**PROCEEDINGS OF THE
X INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND THEORETICAL CONFERENCE**

FORMATION OF
INNOVATIVE POTENTIAL
OF WORLD SCIENCE

14.11.2025

WATERFORD,
REPUBLIC OF IRELAND

SCIENTIA
COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

UDC 082:001
F 76

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences and registered for holding on the territory of Ukraine in UKRISTEI (Certificate № 493 dated June 10th, 2025).

Conference proceedings are publicly available under the **Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License** (CC BY-SA 4.0) at the www.previous.scientia.report.

Chairman of the Organizing Committee:
Miriam Goldenblat
International Center of Scientific Research, Ukraine

Book layout designer:
Gabriela Torres
Primedia E-launch LLC, USA

Responsible editor:
Yuliia Babych
UKRLOGOS Group Ltd., Ukraine

F 76 **Formation of innovative potential of world science:** collection of scientific papers «SCIENTIA» with Proceedings of the X International Scientific and Theoretical Conference, November 14, 2025. Waterford, Republic of Ireland: International Center of Scientific Research.

ISBN 979-8-89660-280-4 (series)

DOI 10.36074/scientia-14.11.2025

This collection presents the proceedings of the scientific conference, bringing together research papers on a wide range of contemporary academic topics. The volume highlights diverse perspectives, innovative approaches, and practical findings that reflect the current trends and challenges in global science and education. This collection is intended for students, postgraduate and doctoral candidates, educators, researchers, and professionals from diverse disciplines.

 Bowker.
BOOKWIRE

Conference proceedings are presented in **Google Books** and **Bookwire™** by **Bowker**, ensuring international availability.

UDC 082:001

ISBN 979-8-89660-280-4

© Participants of the conference, authors, 2025
© NGO International Center of Scientific Research, 2025

www.previous.scientia.report

ДІЯЛЬНІСТЬ КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКОЇ ЛАВРИ У РАДЯНСЬКІ ЧАСИ (1917-1990 рр.) Ордіна Л.Л.	286
--	-----

SECTION 20.

ARCHITECTURE AND CONSTRUCTION

КЛАСИФІКАЦІЯ МЕТОДІВ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ В МІСТОБУДІВНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ Жумбей С.Б.	288
---	-----

КОНСТРУКЦІЇ ТА АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ЗВЕДЕННЯ МОДУЛЬНИХ СПОРУД ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ Задорожнікова І.В., Журавський В.С., Ротко С.В., Ужегова О.А., Кислюк Д.Я.	293
---	-----

SECTION 21.

CULTURE AND ART

СТИЛЬ БОХО В РЕСТОРАННОМУ ІНТЕР'ЄРІ: ОРГАНІЧНИЙ ХАОС І ДУШЕВНИЙ ЗАТИШОК Гуторов О.С.	298
---	-----

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДІВ ВИГОТОВЛЕННЯ АВТОРСЬКОГО ОДЯГУ З БІСЕРУ Привала В.О.	301
--	-----

SECTION 22.

GEOGRAPHY AND GEOLOGY

САКРАЛІЗАЦІЯ ГЕОЛОГО-ГЕОМОРФОЛОГІЧНИХ ОБ'ЄКТІВ ІВАНО- ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ Хіміч М.І.	303
--	-----

Ордіна Лариса Леонідівна *канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри філософських та політичних наук
Білоцерківський національний аграрний університет, Україна*

ДІЯЛЬНІСТЬ КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКОЇ ЛАВРИ У РАДЯНСЬКІ ЧАСИ (1917-1990 рр.)

Щороку 18 квітня Україна відзначає Міжнародний день пам'яток та історичних місць. Визначною пам'яткою історії та архітектури країни є Києво-Печерська лавра, яка внесена до списку Всесвітньої культурної спадщини, що складається організацією ЮНЕСКО. Це найбільший православний монастирський комплекс, розташований на правому березі Дніпра в Києві. Засновником першої печерної обителі у 1051 р. був чернець Антоній, який приїхав з Афонського монастиря для поширення ідей християнства на Русі. 1058 року преподобний Варлаам побудував над печерою дерев'яну церкву в честь Успіння Пресвятої Богородиці. У середині XII ст. Києво-Печерський монастир вийшов з-під керівництва Константинопольського патріарха і 1169 р. отримав титул лаври, що надавало йому певний привілей та межу автономію[1]. Сьогодні на території Києво-Печерської лаври розташовано декілька десятків визначних архітектурних споруд: церкви, дзвіниці, каплиці, залишки стародавніх воріт та укріплень, комплекс підземних печер з чернечими келіями, де знаходяться моці численних святих та відомих історичних особистостей. Актуальною проблемою нашого дослідження постає питання функціонування Києво-Печерської лаври в радянські часи (1917-1990 рр.).

Після Жовтневого перевороту в Росії 1917 р., група більшовиків на чолі з В. Леніним запровадила новий світогляд – атеїзм, який заперечував будь-яку релігію. В прийнятому декреті 20 січня 1918р. Радою народних комісарів проголошувалось відокремлення церкви від держави та відмирання різних релігій. З початком панування влади більшовиків розпочалося нове знищення української історії та культури.

25 січня 1918 року в стінах Києво-Печерської лаври невідомими було вбито митрополита Київського та Галицького Володимира (Богоявленського). У 1923 р., під приводом економічної необхідності, всі церкви були закриті, а у вересні 1926 р. Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Раднарком УСРР прийняли постанову про визнання колишньої Києво-Печерської Лаври історико-культурним державним заповідником і про

оголошення її містом-музеєм всієї України. 18 листопада 1929 р. Києво-Печерська лавра припинила свою діяльність, ченців було репресовано. У ті ж роки озброєними червоноармійцями з лаврської ризниці та церков було вилучено багато виробів з дорогоцінних металів і каменю, які мали велику історичну цінність: 64 кг золотих виробів та 11000 кг виробів зі срібла, 2417 діамантів, 1106 смарагдів, 1345 рубінів, 40 сапфірів та інших дорогоцінних предметів[2]. У 1930 роках Києво-Печерська лавра зазнала потужних руйнувань: було знищено майже всі дзвони, зачинено лаврські музеї, репресовано робітників, музейні експонати були віддані на розвиток індустріалізації країни.

03 листопада 1941 р., при відступі з Києва радянські війська замінували Успенський собор та підірвали його. Протягом ночі в підвали собору було завезено кілька вантажівок з вибухівкою. Під час німецької окупації Києва в Лаврі було створено й організовано поліцейську дільницю, в якій було вбито близько 500 цивільних мирних громадян. Наприкінці 1950-х років радянська влада посилила тиск на українські релігійні громади. У Києво-Печерській лаврі поступово відбирали церкви, дальні печери та житлові будинки. 28 лютого 1961 року, Київський міський виконавчий комітет прийняв рішення про розірвання договору з монастирем за порушення умов угоди про охорону пам'яток. Вся територія монастиря стала заповідною зоною з передачею рухомого і нерухомого майна[3].

У червні 1988 р. відбулось святкування 1000-річчя Хрещення Русі. Радою Міністрів УРСР була опублікована постанова, згідно з якою відбулось повернення Києво-Печерській лаврі території Дальніх печер, а у 1990 р. передана територія Ближніх печер.

Отже, Києво-Печерська лавра як потужний історико-культурний центр України є не тільки релігійною святинею для віруючих, але й історичною спадщиною для українців. Лавра пережила важкі радянські та воєнні часи 1917-1990 рр. Вона зберігає в собі безліч ікон, чимало архітектурних шедеврів, фрески, мозаїки, що пов'язані з історією монастиря, які й досі дивують та надихають багатьох людей.

Список використаних джерел:

1. Мищик Ю.А., Федорова Л.Д. Києво-Печерська Лавра [Електронний ресурс] // Енциклопедія історії України: Т. 4. / Редкол.: В. А. Смолій та ін. НАН України. Інститут історії України. - Київ: «Наукова думка», 2007. - 528 с.
2. Гирич І. Б. Київ в українській історії/ І. Б. Гирич/ Київ: «Смолоскип», 2011. – 304 с.
3. Гришин А.Д. Огляд матеріалів з історії Києво-Печерського монастиря (1917–1930, 1941–1961 рр.). «Лаврський альманах: Києво-Печерська лавра в контексті української історії та культури: Збірник наукових праць», вип. 9. Київ, 2003. - 135 с.